

2020. április 27.

„ (...) mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést az ő tetszésének megfelelően.” Fil.2,13.

<https://www.youtube.com/watch?v=HQ2eVEZfMpU>

Kedves Diákok! Kedves Szülők!

A digitális oktatásban töltött időszak hetedik hetét kezdjük el. Nem könnyű túrni a bezártságot, tartani a lépést a tanulásban. Olykor, tudom, le is maradtok egy-egy leckével kimarad a házi feladat. Sőt, az is lehet, hogy már belefáradtatok ebbe a kényszerű bezártságba?

Hetek óta bátorítani Benneteket kitartásra és annak bizodalomára, hogy oltalomban tudhatja magát az, aki Istenben bízik.

Hetek óta az erős falakkal körbevett Wartburg várának egy-egy részletét mutatom meg nektek. Ebből a szögből, ahonnan a várbelsőről a felvétel készült, látható, hogy az épületszárnyak különböző korokból valók. Az első falak még a XII. században megépültek, de bizony az eredeti állapotokat már alig tükrözi valami. Ellenség rombolása, zord időjárás, viharok tették tönkre a csodálatos tornyokat, épületrészeket. Volt, hogy elfogyott a vár urának a pénze. Arról is olvastam, hogy egyszerűen csak megharagudtak az építőmesterek és munkájukat félbehagyták. Akár évtizedekig is ott álltak a remekműnek induló, ám szégyenszemre mégis befejezetlen falak.

De, nem így van ez az óta is? Azt hiszem, senki sincs, aki ne hagyott volna már félbe valamit. Esetleg el kezdett építeni Legó kockákból, de nem tetszett, abbahagyta, lerombolta. Nekiállt összehozni egy videót, aztán mégsem fejezte be. Én így jártam a kézimunkázással. Lelkesen elkezdtem varrni tanulni, de sosem volt kitartásom. A kamrámban van egy doboz tele félig kész ruhákkal. Sajnos ilyenek vagyunk mi emberek: elfogy a kedvünk, megfakul az érdeklődésünk. Még a tanulással is gyakran járunk így. Szeptemberben újdonsült hévvel vágtok neki az iskolának, aztán a szorgalom valahogy alább hagy.

Ez a lanygulás a lelki életre is jellemző. Sokakat ismerek, akiket csak egy darabig érdekelnek a hit dolgai, lelkesen olvassák a Bibliát, aztán abbahagyják. Megrekednek a hitbeli növekedésben. Ez bizony szomorú. Olyanok, mint azok az építőmesterek, akik csonkán hagyták az ég felé húzott tornyaikat.

De milyen nagy baj lenne, ha Isten is így viselkedne?! Egy darabig foglalkozna velünk, aztán megunná, és faképnél hagyna minket. Ő azonban nem ilyen. Isten hűséges és szeretetében kitartó. Sőt teljességre viszi mindazt, amit eltervez. Talán eddig nem figyeltél fel arra az egyszavas, drámai sóhajra, amely legutoljára hagyta el Jézus száját a kereszten: „Elvégeztetett.” Ez nemcsak azt jelentette, hogy akkor meghalt, hanem azt is, hogy abban a pillanatban a küldetése teljesítve lett. (Erről szól a youtube link éneke!) Az üdvösséget megszerezte a számunkra az áldozata árán.

De, ez a bibliai sor, amit az áhítat mottójául választottam, még többet árul el. A Filippi levél nem csupán Isten irántunk táplált mentő szeretetéről szól, hanem arról is, hogy Isten bennünket is alkalmassá tud tenni, hogy a hitben végig kitartsunk.

Hát engedjük, hogy Ő formáljon ezen a héten! Munkálja bennünk a jóra való akaratot, segítsen, hogy hűséggel járassunk Krisztus követésében, a hit útján!

